

**Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om
ändring av lagen om skatteförvaltningen**

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att lagen om skatteförvaltningen ändras. Enligt förslaget skall länsskatteverken och skattebyråerna sammanslås till länsskatteverk av ny typ, som täcker en administrativ helhet och ansvarar för att de resultatmål som ställts upp för verket nås. Till den föreslagna regionala skatteförvaltningen på en nivå hör som resultatansvariga enheter skattebyråerna på området och andra resultatenheter, vilka täcker länsskatteverkets hela verksamhetsområde. Samtidigt skall länsskatteverken i nuvarande form upphöra som administrativa enheter i mellaninstans.

Dessutom föreslås vissa ändringar i de stadganden som gäller tjänstemän och myndigheter vid skatteförvaltningen. Dessa ändringar gäller begränsningar i fråga om tjänstemännens bisysslor samt en myndighets rätt att anmäla ett bokföringsbrott till åklagaren.

Om beskattningsförfarandet stadgas i beskattningslagen. I detta sammanhang föreslås inga ändringar i förfarandet.

Lagen avses träda i kraft så snart som möjligt efter att den har antagits och blivit stadfäst.

MOTIVERING

1. Nuläge och de föreslagna ändringarna

Skatteförvaltningen

Om grunderna för skatteförvaltningens organisation stadgas i lagen om skatteförvaltningen (188/91). Skatteförvaltningen har för närvarande tre nivåer och består av skattestyrelsen, länsskatteverken och skattebyråerna. Skatteförvaltningen kan också omfatta andra enheter enligt vad som stadgas särskilt. Stadganden om detta finns i 1 §.

Under skattestyrelsen finns på distriktsnivå elva länsskatteverk. Deras verksamhetsområden motsvarar länsindelningen. Till länsskatteverken har koncentrerats vissa specialuppgifter som skall skötas länsvis och om vilka stadgas särskilt. Sådana uppgifter är bland

annat övervakning av betalningar i samband med omsättningsbeskattningen och arbetsgivarprestationer, uppbörd och indrivning i samband med den direkta beskattningen, redovisning av skattemedel för skattetagarna, upprätthållande av databaser för länen, insamling och överföring av uppgifter i maskinspråklig form, massproduktion av handlingar samt skatteinspektion. I egenskap av förvaltningsenheter i mellaninstans sköter länsskatteverken styrningen och övervakningen av skattebyråerna på området.

Skattebyråerna är myndigheter på lokal nivå, vilkas verksamhetsområde är skattedistriktet. Specialstadganden om skattedistriktet och skattebyråernas uppgifter ingår i beskattningslagen och annan lagstiftning om beskattningen.

De utvecklingsmål för förvaltningen som ingår i regeringsprogrammet förutsätter att statens mellaninstansförvaltning bantas ner och

överlappande funktioner avvecklas. Rege- ringsprogrammet betonar särskilt att verksam- heten bör göras mera resultatrik och produk- tiviteten ökas samt förvaltningen decentralise- ras och göras lättare och styrningssystemen revideras. Ett allmänt mål är att förvaltningen skall ha en flexibel och rättvis servicestruktur som ger resultat.

Ministerutskottet för utvecklande av förvalt- ningen tog den 24 april 1992 ställning till utvecklande av skatteförvaltningens distrikts- och lokalnivå. Enligt ställningstagandet bör länsstatteverken och skattebyråerna gradvis sammanslås till en förvaltning på en nivå. Målet är en regional organisation för beskatt- ningen bestående av skattebyråer och gemen- samma enheter inom den regionala skatte- förvaltningen, vilka är mera självständiga och har bättre serviceförmåga än för närvarande. Länsstatteverken, som nu delvis utgör mellan- instans, decentraliseras och blir ändamålsenliga resultatenheter, som tillsammans med skatteby- råerna bildar en lättare regional skatte- förvaltning än den nuvarande.

Också i förklaringen till det kapitel i bud- getpropositionen för 1993 som gäller skatte- förvaltningen konstateras att länsstatteverken och skattebyråerna kommer att sammanslås gradvis till en regional skatteförvaltning på en nivå. Med detta vill man förbättra serviceför- mågan inom beskattningens regionalorganisa- tion och spara kostnader. Reformen är dess- utom nödvändig eftersom skatteförvaltningen vid ingången av 1993 övergick till systemet med resultatstyrning. Vidare är den nödvändig för att skatteförvaltningen skall ha tillräckliga för- utsättningar att uppnå de inbesparings- och produktivitetsmål som uppställts för den.

Finansministeriet inledde redan i mars 1989 ett utvecklingsarbete som täcker skatte- förvaltningens hela organisation. I inlednings- skedet reviderades skattestyrelsens verksamhet vid ingången av 1991 för att man skall nå de allmänna utvecklingsmålen för förvaltningsre- formen, vilka ansluter sig i synnerhet till ledningssystemen.

Nu föreslås att reformen skall fortsätta på distrikts- och lokalnivå inom skatteförvaltning- en. Detta är nödvändigt för att de nämnda målen för förvaltningen skall kunna nås. Sam- tidigt är målet en mera flexibel skatte- förvaltning som betjänar klienterna bättre.

Det föreslås att reformen genomförs genom att ett nytt slags länsstatteverk inrättas, vilka

täcker en administrativ helhet och svarar för att de resultatmål som ställts upp för verket nås. På grund av de talrika stadganden om befogenheter som ingår i den materiella lag- stiftningen om beskattningen är avsikten att den nya enheten i detta skede alltjämnt skall kallas länsstatteverk. Kundcentreringen beto- nas genom att funktionerna grupperas i form av självständiga resultatenheter. Dessa skall ha sitt eget regionala eller materiella uppgifts- område. De av länsstatteverkens uppgifter som alltjämt bör skötas centrerat i varje län skall differentieras och skötas i självständiga resul- tatenheter. Sådana uppgifter är bl.a. den betal- ningsövervakning, indrivning och skatteinspek- tion som för närvarande sker vid länsstatte- verken. Dessutom skall skattebyråerna på om- rådet höra till det nya länsstatteverket som resultatansvariga verksamhetsenheter. Försla- get innebär samtidigt att länsstatteverken i nuvarande form indras som administrativa enheter i mellaninstans.

Den regionala skatteförvaltningens verksam- hetsområde skall vara ett eller flera län. Om ett länsstatteverk som är gemensamt för två eller flera län skall liksom för närvarande stadgas genom förordning. Skattebyråernas verksam- hetsområde skall alltjämt vara skattedistriktet.

Avsikten är att organisationen skall utformas så, att den tryggar tillräcklig sakkunskap för alla uppgifter och erbjuder en möjlighet till ett tillräckligt tätt nät av servicepunkter. Resultat- enheterna har inom sitt verksamhetsområde servicepunkter på olika nivåer enligt behoven av kundservice och de ekonomiska möjlighe- terna.

Länsstatteverket skall inom sitt tjänsteområ- de vara behörigt att sköta alla de uppgifter som skattestyrelsen ålägger de underlydande skatte- myndigheterna. I detta sammanhang har av- sikten dock inte varit att ändra de behörighets- stadganden som gäller skattebyråer. Fastän skattebyråerna är avsedda att vara resultat- enheter vid länsstatteverken, skall de i egenskap av myndighet fortfarande ha befogenheter i anslutning till verkställande av beskattningen enligt beskattningsslagen och annan skattelag- stiftning. De föreslagna stadgandena medför således ingen förändring av det rådande läget vad gäller beskattningsförfarandet. Också i fortsättning skall en betydande del av beskatt- ningsarbetet utföras vid de lokala skattebyråer- na. Således skall skattedirektören eller en av honom förordnad tjänsteman vid skattebyrån

alltjämt avgöra ärenden som enligt beskattningsslagen eller annan lagstiftning skall behandlas av en skattebyrå eller skattedirektör.

I enlighet med vad som anförts ovan föreslås att 1 § 1 mom. lagen om skatteförvaltningen ändras så, att skattestyrelsen och länsskatteverken är centrala myndigheter inom skatteförvaltningen. Verksamhetsorganisationen i ett länsskatteverk skulle enligt 2 mom. bestå av i beskattningsslagen avsedda skattebyråer och andra enheter enligt vad som närmare bestäms i länsskatteverkets arbetsordning. Genom förordning skall på en allmän nivå stadgas om länsskatteverkens uppgifter. Länsskatteverkens egentliga befogenheter fastställs särskilt enligt vederbörande stadganden. Skattebyråerna skall i egenskap av myndighet fortfarande ha befogenheter i anslutning till verkställandet av beskattningen enligt beskattningsslagen och andra skattelagar, vilket avses bli beaktat inom länsskatteverkets verksamhetsorganisation. På motsvarande sätt skall förslaget inte ändra den språkliga indelningen i skattedistrikt. Med undantag av skattedistriktet och skattebyråerna skall länsskatteverkets interna organisation liksom för närvarande fastställas i deras arbetsordning.

Anmälan av bokföringsbrott till åklagaren och förande av statens talan i målet

Tillförlitligheten i en skattskyldigs bokföring undersöks för beskattningsbehov i samband med skattekontrollen. Skattemyndigheterna har emellertid inte enligt gällande lagstiftning rätt att till åklagaren anmäla andra brott som de fått kännedom om än skatte- och konkursbrott. Stadganden om detta ingår i 5 § lagen om skatteförvaltningen och 27 a § 2 mom. lagen om skatteuppbörd (682/85). I samband med en revision av strafflagen som trädde i kraft vid ingången av 1991 fick skattemyndigheterna rätt att i vissa fall anmäla t.ex. underlåtelse i fråga om bokföring till åklagaren för väckande av åtal. Stadgandena är mycket begränsade och gäller främst vissa situationer om vilka stadgas i lagen om förskotts- och uppskattningsavgift (418/59), lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift (366/63) och omsättningsskattelagen (559/91).

Handels- och industriministeriet kan som den enda tillsynsmyndighet som avses i 36 § bokföringslagen (655/73) anmäla sannolika

bokföringsbrott till allmänna åklagaren. Ministeriet har i praktiken ingen särskild organisation för tillsynen och dess möjligheter att på eget initiativ övervaka efterlevnaden av bokföringslagen är därmed ringa.

Av de nämnda orsakerna kan utredningen av grundade misstankar om t.o.m. allvarliga brott hänga på om den behöriga tillsynsmyndigheten eller polisen lyckas upptäcka dem. Situationen kan inte anses vara tillfredsställande. Bl.a. justitiekansleradjointen har uppmärksammat saken i samband med sitt beslut av den 10 juli 1990 (Dnr 716/1/89).

Av de skäl som anförts ovan föreslås att 5 § lagen om skatteförvaltningen kompletteras så, att skattestyrelsen och länsskatteverken har rätt att anmäla sannolika bokföringsbrott som kommit till deras kännedom till åklagaren och föra talan i målet. Stadgandet täcker de bokföringsbrott och bokföringsföreselser som enligt strafflagen och bokföringslagen är straffbara. Det är inte ändamålsenligt att helt obetydliga underlåtelser anmäls för väckande av åtal.

Begränsning i fråga om bisysslor för tjänstemän vid skatteförvaltningen

Enligt 6 § 1 mom. lagen om skatteförvaltningen får en tjänsteman vid skatteförvaltningen inte höra till styrelsen eller förvaltningen för ett samfund som skall betala skatt till staten eller vara revisor i samfundet om inte skattestyrelsen har givit tillstånd till detta. Tillstånd för enskilda fall har i praktiken givits endast undantagsvis. I särskilda fall kan skattestyrelsen enligt lagrummet också ge ett allmänt tillstånd. Skattestyrelsen har givit ett sådant allmänt tillstånd för en tjänsteman vid skattestyrelsen att höra till eller delta i förvaltningen av bostadsaktiebolag om han såsom ägare bor i lägenhet som bolaget äger. Det allmänna tillståndet gäller också förvaltningen av motsvarande servicebolag. Dessutom kan en tjänsteman vid skatteförvaltningen höra till förvaltningen för ett samfund som skall betala skatt till staten, om finansministeriet har förordnat tjänstemannen till uppgiften i fråga.

Med stöd av 2 mom. kan skattestyrelsen meddela föreskrifter som begränsar rätten för en tjänsteman att idka rörelse eller utöva yrke eller att vid sidan av sin tjänst vara ombud för en skattskyldig eller biträde eller sakkunnig i

beskattnings- eller bokföringsärenden eller i mål som är anhängiga vid domstol. Sådana föreskrifter har just inte meddelats.

Paragrafen har i sak haft samma innehåll i över 30 år. Stadgandet motiverades då det tillkom med att en opartisk beskattning skulle garanteras. Det ingick första gången i lagen om den direkta beskattningens förvaltning (321/59), som trädde i kraft vid ingången av 1960. Stadgandet ansågs vara nödvändigt, eftersom bisysslor då begränsades endast av 21 § lagen om avlöning i statens tjänster eller befattningar (1030/42) och 18 § i den därtill anslutna förordningen (36/43) samt av ett beslut som statsrådet utfärdade den 4 mars 1943 och vars syfte främst var att ta till vara statens intresse.

I lagen om förvaltningsförfarande (598/82), som trädde i kraft vid ingången av 1983, har samlats allmänna stadganden om förfaranden som har en central inverkan på medborgarens ställning och rättssäkerhet. I 10 och 11 §§ stadgas om jävsgrunderna för tjänstemän och verkan av jäv i enskilda fall. Syftet med stadgandena är att garantera att förvaltningsförfarandena är opartiska. Statstjänstemannalagstiftningen reformerades vid ingången av 1988. I det sammanhanget förenhetligades bl.a. stadgandena om tjänsteplikt. Samtidigt kompletterades stadgandena om bisyssla och förklarades förfarandet i fråga om bisysslotillstånd. Stadganden om bisyssla finns i 24 § statstjänstemannalagen (755/86) och 20 och 21 §§ statstjänstemannaförordningen (723/87).

Sedan dessa stadganden trädde i kraft har stadgandena om begränsning i fråga om bisyssla för tjänstemän vid skatteförvaltningen förloret sin ursprungliga betydelse och delvis blivit onödiga. I sin nuvarande form komplicerar 6 § lagen om skatteförvaltningen endast förfarandena. Samtidigt har nuvarande tillståndspraxis i de förändrade förhållandena upplevts som oskälig och orättvis.

Därför föreslås att statstjänstemannalagen i huvudsak skall tillämpas också på bisysslor för tjänstemän vid skatteförvaltningen. Bisysslotillstånd skall med stöd av 20 § statstjänstemannaförordningen beviljas av den utnämmande myndigheten, vilket samtidigt främjar utvecklingen av smidigare förvaltningspraxis som bättre beaktar tjänstemännens rättigheter. Skatteförvaltningens särställning som den myndighet som verkställer beskattningen beaktas i

tillräcklig mån i och med att skattestyrelsen vid behov skall kunna styra tillståndspraxis.

Av de skäl som anförts ovan föreslås att 6 § i lagen skall moderniseras så, att skattestyrelsen vid behov kan meddela föreskrifter eller anvisningar som begränsar bisysslor för tjänstemän vid skatteförvaltningen i alla de fall om vilka stadgas i den nuvarande 6 § lagen om skatteförvaltningen.

2. Propositionens administrativa och ekonomiska verkningar

De förslag som gäller skatteförvaltningen effektiviserar och utvecklar verksamheten på skatteförvaltningens regional- och lokalnivå och dess styrbarhet. De främjar skatteförvaltningens produktivitet och förbättrar dess serviceförmåga samt skapar förutsättningar för att de inbesparingsmål som ställts upp för skatteförvaltningen skall kunna nås. Dessutom skapar reformen en viktig förutsättning för skatteförvaltningens övergång till resultatstyrning.

Förslaget om skattemyndigheternas rätt att anmäla ett bokföringsbrott till åklagaren främjar skattekontrollen och samtidigt verkställandet av en riktig och enhetlig beskattning. Eftersom skatteförvaltningen redan har en färdig organisation för den undersökning av tillförlitligheten hos bokföringar som sker i samband med skattekontrollen, ökar ändringen inte förvaltningens arbetsbörda eller kostnader.

3. Ärendets beredning

Reformen av skatteförvaltningens organisation har inom beskattningsförvaltningen varit föremål för en bredbasig och täckande beredning. Under beredningen har det övriga utvecklingsarbetet inom förvaltningen noga följts. Skattepolitiska ministerutskottet fattade den 7 januari 1993 beslut om de linjedragningar som skall följas i den fortsatta beredningen av saken i enlighet med skattestyrelsens framställning. Vid beredningen av reformen har de allmänna målen för utvecklingen av förvaltningen beaktats. Den föreslagna organisationsreformen överensstämmer också med ett ställningstagande av ministerutskottet för utvecklande av förvaltningen i april 1992 och det förslag som ingår i utredningsman Hirveläs betänkande

(kommittébetänkande 1992:33), vilka gäller genomförande av förvaltning i en nivå.

Ett utlåtande om den föreslagna ändringen i 5 § har begärts hos handels- och industriministeriet.

4. Närmare stadganden

Avsikten är att närmare stadganden om skatteförvaltningen och de nya länsskatteverken skall utfärdas genom förordning. Ändringarna gäller främst omorganiseringar inom skatteförvaltningens distrikts- och lokalförvaltning. Samtidigt är det meningen att verksamheten hos skatteförvaltningens myndigheter till vissa delar skall göras smidigare och att utnäm-

ningsbehörigheten i enlighet med principerna i resultatstyrningssystemet skall överföras till dem som ansvarar för verksamheten. Ett utkast till förordning om skatteförvaltningen följer med denna proposition som bilaga.

5. Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft så snart som möjligt efter att den har antagits och blivit stadfäst.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lag

om ändring av lagen om skatteförvaltningen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 1 § 1 och 2 mom. samt 5 och 6 §§ lagen den 1 februari 1991 om skatteförvaltningen (188/91) som följer:

1 §

Skatteförvaltningen

För beskattningen finns under finansministeriet en skatteförvaltning som består av skattestyrelsen och länsskatteverken. Skatteförvaltningen kan också omfatta andra enheter enligt vad som stadgas särskilt.

Skatteförvaltningen leds av skattestyrelsen. I varje län finns ett länsskatteverk, som består av i beskattningslagen avsedda skattebyråer samt andra enheter enligt vad som närmare bestäms i länsskatteverkets arbetsordning. Genom förordning kan stadgas att två eller flera län har ett gemensamt länsskatteverk.

5 §

Anmälan av skattebrott och bokföringsbrott till åklagaren och förande av talan

Då det är fråga om skatter och avgifter om vilka stadgas närmare genom förordning, har skattestyrelsen och länsskatteverket rätt att på statens vägnar för väckande av åtal anmäla ett skattebrott till åklagaren och att genom ombud föra statens talan i ett mål som gäller åtal eller skadestånd på grund av brottet. Samma rätt

har på kommunens vägnar kommunstyrelsen i mål som gäller kommunalskatt.

Skattestyrelsen och länsskatteverket har dessutom rätt att anmäla ett bokföringsbrott som de har upptäckt till åklagaren för väckande av åtal och att genom ombud föra statens talan i målet.

Vill skattestyrelsen använda sig av den rätt som nämns i 1 och 2 mom., skall den underätta länsskatteverket om detta. Verket får då inte föra talan i samma mål.

6 §

Begränsningar i fråga om bisysslor

Skattestyrelsen kan meddela föreskrifter som begränsar rätten för en tjänsteman vid skatteförvaltningen att höra till styrelsen eller förvaltningen för ett samfund som skall betala skatt till staten eller vara revisor i samfundet eller att idka rörelse eller utöva yrke eller att vid sidan av sin tjänst vara ombud för en skattskyldig eller biträde eller sakkunnig i beskattnings- eller bokföringsärenden eller i mål som är anhängiga vid domstol.

Denna lag träder i kraft den
1993.

Helsingfors den 2 april 1993

Republikens President

MAUNO KOIVISTO

Minister Ilkka Kanerva

L a g

om ändring av lagen om skatteförvaltningen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 1 § 1 och 2 mom. samt 5 och 6 §§ lagen den 1 februari 1991 om skatteförvaltningen (188/91) som följer:

Gällande lydelse

1 §

Skatteförvaltningen

För beskattningen finns under finansministeriet en skatteförvaltning som består av skattestyrelsen, länsskatteverken och skattebyråerna. Skatteförvaltningen kan också omfatta andra enheter enligt vad som stadgas särskilt.

Skatteförvaltningen leds av skattestyrelsen. Genom förordning kan stadgas att två eller flera län har ett gemensamt länsskatteverk.

5 §

Anmälan av skattebrott till åklagaren och förande av talan

Då det är fråga om skatter och avgifter om vilka stadgas närmare genom förordning, har skattestyrelsen och länsskatteverket rätt att på statens vägnar för väckande av åtal anmäla ett skattebrott till åklagaren och att genom ombud föra statens talan i ett mål som gäller åtal eller skadestånd på grund av brottet. Samma rätt har på kommunens vägnar kommunstyrelsen i mål som gäller kommunalskatt.

Vill skattestyrelsen använda sig av den rätt som nämns i 1 mom., skall den underrätta länsskatteverket om detta. Verket får inte då föra talan i samma sak.

Föreslagen lydelse

1 §

Skatteförvaltningen

För beskattningen finns under finansministeriet en skatteförvaltning som består av skattestyrelsen och länsskatteverken. Skatteförvaltningen kan också omfatta andra enheter enligt vad som stadgas särskilt.

Skatteförvaltningen leds av skattestyrelsen. I varje län finns ett länsskatteverk, som består av i beskattningslagen avsedda skattebyråer samt andra enheter enligt vad som närmare bestäms i länsskatteverkets arbetsordning. Genom förordning kan stadgas att två eller flera län har ett gemensamt länsskatteverk.

5 §

Anmälan av skattebrott och bokföringsbrott till åklagaren och förande av talan

Då det är fråga om skatter och avgifter om vilka stadgas närmare genom förordning, har skattestyrelsen och länsskatteverket rätt att på statens vägnar för väckande av åtal anmäla ett skattebrott till åklagaren och att genom ombud föra statens talan i ett mål som gäller åtal eller skadestånd på grund av brottet. Samma rätt har på kommunens vägnar kommunstyrelsen i mål som gäller kommunalskatt.

Skattestyrelsen och länsskatteverket har dessutom rätt att anmäla ett bokföringsbrott som de har upptäckt till åklagaren för väckande av åtal och att genom ombud föra statens talan i målet.

Vill skattestyrelsen använda sig av den rätt som nämns i 1 och 2 mom., skall den underrätta länsskatteverket om detta. Verket får inte föra talan i samma mål.

Gällande lydelse

6 §

Begränsningar i fråga om bisysslor

En tjänsteman vid skatteförvaltningen får inte höra till styrelsen eller förvaltningen för ett samfund som skall betala skatt till staten eller vara revisor i samfundet, om inte skattestyrelsen har givit sitt tillstånd i ett enskilt fall eller allmänt tillstånd för särskilda fall.

Skattestyrelsen kan meddela föreskrifter som begränsar rätten för en tjänsteman vid skatteförvaltningen att idka rörelse eller utöva yrke eller att vid sidan av sin tjänst vara ombud för en skattskyldig eller biträde eller sakkunnig i beskattnings- eller bokföringsärenden eller i mål som är anhängiga vid domstol.

Föreslagen lydelse

6 §

Begränsningar i fråga om bisysslor

Skattestyrelsen kan meddela föreskrifter som begränsar rätten för en tjänsteman vid skatteförvaltningen *att höra till styrelsen eller förvaltningen för ett samfund som skall betala skatt till staten eller vara revisor i samfundet eller att idka rörelse eller utöva yrke eller att vid sidan av sin tjänst vara ombud för en skattskyldig eller biträde eller sakkunnig i beskattnings- eller bokföringsärenden eller i mål som är anhängiga vid domstol.*

Denna lag träder i kraft den

 1993.

Förordning om skatteförvaltningen

På föredragning av finansministern stadgas med stöd av 8 § lagen den 1 februari 1991 om skatteförvaltningen (188/91):

Ämbetsverk inom skatteförvaltningen

1 §

Till skatteförvaltningen hör skattestyrelsen och länsskatteverken.

Skattestyrelsen

2 §

Skattestyrelsen, som är en sakkunnigmyndighet under finansministeriet, leder fastställandet, debiteringen, uppbörden, indrivningen och kontrollen av skatter och avgifter som avses i beskattningslagen (482/58), sjukförsäkringspremie, arbetsgivares socialskyddsavgift, skatt på arv och gåva, fastighetsskatt, källskatt på ränteinkomst, omsättningsskatt, stämpelskatt, kreditskatt och skatt på vissa försäkringspremier samt andra skatter och avgifter om vilka så stadgas. Dessutom utför skattestyrelsen de uppgifter som enligt lagen om skatteförvaltningen (188/91) samt övriga stadganden och föreskrifter ankommer på styrelsen eller som finansministeriet uppdrar åt den.

3 §

Vid skattestyrelsen finns en direktion som tillsätts av statsrådet för högst fyra år i sänder.

Direktionen består av högst sex medlemmar, av vilka en är skattestyrelsens generaldirektör och en är en av skatteförvaltningens personal inom sig för högst fyra år i sänder vald representant. Statsrådet utser direktionens övriga medlemmar samt en ordförande för direktionen. Direktionen väljer inom sig en vice ordförande. När generaldirektören är förhindrad är hans ställföreträdare direktionsmedlem.

Finansministeriet fastställer direktionsmedlemmarnas arvoden.

4 §

Direktionen beslutar

1) om skatteförvaltningens verksamhetsprinciper och om budgetförslag och verksamhets-

och ekonomiplanen samt om utnämmande av de nedan nämnda tjänstemännen,

2) om meddelande av skattestyrelsens föreskrifter och anvisningar i den mån direktionen har upptagit dem till behandling,

3) om andra principiella eller vittsyftande ärenden som angår skatteförvaltningen och som direktionen åtar sig.

5 §

Om skattestyrelsens verksamhetsorganisation bestäms i skattestyrelsens arbetsordning.

Länsskatteverken

6 §

För Åbo och Björneborgs län samt Ålands län finns ett gemensamt länsskatteverk vars namn är Åbo länsskatteverk. För Kymmene och S:t Michels län finns ett gemensamt länsskatteverk vars namn är Kouvola länsskatteverk.

7 §

Länsskatteverket skall inom sitt tjänsteområde sköta verkställandet av beskattningen, uppbörden och indrivningen av skatter och avgifter samt skattekontrollen enligt vad som stadgas särskilt. Länsskatteverket skall utföra de trednings-, försöks-, uppföljnings- och planeringsuppgifter samt de övriga uppgifter som skattestyrelsen ålägger verket eller som enligt särskilda stadganden och föreskrifter ankommer på det.

8 §

Verksamhetsorganisationen i ett länsskatteverk består av i beskattningslagen avsedda skattebyråer och andra enheter enligt vad som närmare bestäms i länsskatteverkets arbetsordning.

Personalen

9 §

Generaldirektören leder skattestyrelsen.

Generaldirektören ansvarar för att de verksamhetsprinciper som har fastställts av direktionen följs inom skatteförvaltningen.

Länsskattedirektören leder länsskatteverket.

Länsskattedirektören ansvarar för att de resultatmål som ställts upp för länsskatteverket nås.

Inom skatteförvaltningen finns dessutom personal i tjänste- och arbetsavtalsförhållande.

De som sköter uppgifterna som chefer för olika enheter inom skatteförvaltningen ansvarar för att den verksamhet de leder ger resultat och för utvecklandet av denna verksamhet.

Behandlingen av ärenden i skattestyrelsen

10 §

De ärenden som ankommer på skattestyrelsen avgörs av direktionen eller generaldirektören eller av någon annan tjänsteman enligt vad som bestäms i arbetsordningen.

11 §

Direktionen är beslutför då ordföranden och minst tre andra medlemmar är närvarande.

Som direktionens beslut gäller den mening som majoriteten har omfattat eller vid lika röstetal den mening som ordföranden har biträtt. Direktionen beslutar annars om hur ärendena skall behandlas i direktionen.

12 §

Generaldirektören avgör sådana på skattestyrelsen ankommande ärenden som inte avgörs av direktionen eller vilkas avgörande inte genom arbetsordningen har uppdragits åt någon annan tjänsteman.

Generaldirektören kan i enskilda fall förbehålla sig rätten att avgöra ett ärende som annars borde avgöras av någon som lyder under honom. Motsvarande rätt har även andra tjänstemän som i arbetsordningen har givits rätt att avgöra ärenden.

Generaldirektören fastställer skattestyrelsens arbetsordning.

13 §

Vid förhinder för generaldirektören träder en

av finansministeriet förordnad tjänsteman i hans ställe.

Behandlingen av ärenden vid länsskatteverken

14 §

De ärenden som ankommer på ett länsskatteverk avgörs av länsskattedirektören eller av någon annan tjänsteman enligt vad som bestäms i arbetsordningen.

De ärenden som enligt beskattningslagen eller annan lagstiftning skall behandlas av en skattebyrå eller skattedirektör avgörs dock av skattedirektören eller någon annan av honom förordnad tjänsteman vid skattebyrån.

Länsskattedirektören kan i enskilda fall förbehålla sig rätten att avgöra andra än i 2 mom. avsedda ärenden som annars borde avgöras av någon som lyder under honom. Motsvarande rätt har även andra tjänstemän som i arbetsordningen har givits rätt att avgöra ärenden.

15 §

Vid förhinder för länsskattedirektören träder i hans ställe en av skattestyrelsen förordnad tjänsteman vid länsskatteverket.

16 §

Länsskatteverkets arbetsordning fastställs av länsskattedirektören.

Trots en fastställd eller annars vedertagen arbetsfördelning är varje tjänsteman vid länsskatteverket skyldig att utföra de uppgifter som länsskattedirektören ger honom.

Behörighetsvillkor

17 §

Av generaldirektören, överdirektörerna, direktörerna, de biträdande direktörerna, länsskattedirektörerna och skattedirektörerna samt de andra tjänstemän som är chefer för länsskatteverkens resultatenheter förutsätts ledarförmåga.

Dessutom krävs

1) av generaldirektören lämplig högre högskoleexamen och god förtrogenhet med verkets verksamhetsområde samt av överdirektörerna, direktörerna och de biträdande direktörerna god förtrogenhet med uppgiftsområdet samt lämplig högre högskoleexamen eller ekonomexamen,

2) av länsskattedirektörerna god förtrogen-

het med uppgiftsområdet samt lämplig högre högskoleexamen eller ekonomexamen,

3) av skattedirektörerna samt de andra tjänstemän som är chefer för länsskatteverkens resultatenheter lämplig högskoleexamen och förtrogenhet med uppgiftsområdet.

Besättande av tjänsterna och anställande av annan personal

18 §

Generaldirektörstjänsten vid skattestyrelsen besätts utan att tjänsten ledigförklaras.

De tjänster inom skatteförvaltningen som har placerats vid skattestyrelsen samt tjänsterna som länsskattedirektör ledigförklaras av skattestyrelsen.

Andra tjänster inom skatteförvaltningen vilka har placerats vid ett länsskatteverk ledigförklaras av länsskatteverket.

19 §

Republikens president utnämner generaldirektören på framställning av statsrådet.

Direktionen utnämner överdirektörerna, direktörerna och länsskattedirektörerna.

Skattestyrelsen utnämner andra tjänstemän vid skattestyrelsen.

Länsskatteverket utnämner andra tjänstemän vid länsskatteverket.

Innan en skattedirektör utnämns skall kommunstyrelsen i de kommuner som hör till skattedistriktet beredas tillfälle att avge utlåtande i ärendet.

Tillfälliga tjänstemän och personal i arbetsavtalsförhållande anställs av ämbetsverket i fråga.

Beviljande av tjänstledighet

20 §

Generaldirektören beviljas tjänstledighet av finansministeriet och länsskattedirektörerna beviljas tjänstledighet av skattestyrelsen.

Särskilda stadganden

21 §

På länsskatteverket ankommer, utöver vad som stadgas någon annanstans i lag, att hos skattestyrelsen göra framställningar i sådana till verkets område hörande ärenden som skall handläggas av finansministeriet eller skattestyrelsen.

22 §

Skattestyrelsen fattar de beslut som avses i 26 a § statstjänstemannaförordningen och 5 § lagen om statens tjänstekollektivavtal och som gäller skatteförvaltningens tjänster och tjänstemän.

23 §

Om inte något annat stadgas särskilt, söks ändring i skattestyrelsens beslut hos högsta förvaltningsdomstolen och i ett länsskatteverks beslut hos skattestyrelsen.

Ikraftträdelse- och övergångsstadganden

24 §

Utan hinder av vad som i denna förordning stadgas om behörighetsvillkor är den som den 28 februari 1991 innehade en byråchefstjänst vid skattestyrelsen behörig för en tjänst som direktör eller biträdande direktör vid skattestyrelsen.

Den direktion som tillsatts med stöd av förordningen om skatteförvaltningen (223/91) fortsätter sitt arbete till slutet av sin mandatperiod.

25 §

Denna förordning träder i kraft den 1993.

Genom denna förordning upphävs förordningen den 20 december 1991 om skatteförvaltningen (1629/91). Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

